

MISTR ŠTUKATÉR

OLIVER BRAUN SE ROZHODL ZACHRÁNIT VYMÍRAJÍCÍ ŘEMESLO UMĚLECKÉHO ŠTUKATÉRSTVÍ A POMOCT MU ZAJISTIT SVĚTLEJŠÍ BUDOUCNOST. TO PROTO, ABY Z PRAHY ZA 50 LET NEBYLO OŠKLIVÉ MĚSTO.

ZUZANA KRAJÍČKOVÁ, FOTO: MICHAEL TOMEŠ

Většina mladých ambiciózních podnikatelů dnes vymýšlí apky a zakládá technologické startupy. V době smartphonů a počítačů to osmadvacetiletý Oliver Braun vzal jinou cestou – přes práci rukama a lásku k řemeslu, a za svoji profesní dráhu si zvolil obor uměleckého štukatéra. I když, zvolil... Tak trochu ho za něj tehdy před 13 lety vybrala jeho maminka, která si přála, aby šel studovat právě ten.

„Ne protestoval jsem. Vždycky jsem inklinoval k věcem dělaným rukama a o stavby jsem se zajímal už tehdy, protože jsme měli rodinného přítele architekta, se kterým jsme si o jeho práci hodně povídali. A popravdě, v pubertě je vám taky všechno trochu fuk,“ vypráví Oliver Braun, který už osmým rokem řídí svoji vlastní firmu se specializací na opravy historických budov, trochu uličnický o svých prazáčácích v branži. „Jsem za to ale strašně rád, protože mě ten obor hned chytnul a v podstatě jsem mu obětoval mládí.“

Mluvit v jeho věku o obětování mládí zní trochu nadsazeně, ale pravda

je, že Oliver Braun už toho na svůj věk v ne úplně mainstreamovém řemesle stihl dost a je jedním z mála, kdo se dnes uměleckému štukatérství ještě věnuje. Když studoval tříletý výuční obor uměleckého štukatérství na soukromé Střední odborné škole uměleckořemeslné a pak dva roky nástavbu kvůli maturitě, v jednu chvíli byl dokonce jediným studentem v ročníku a na hodiny chodil sám. „Je to na jednu stranu škoda, ale hodně mi to dalo. Můj mistr, který mě tehdy všechno naučil, je stará škola a dodnes můj vzor,“ říká hrdě.

Už tehdy chtěl mladý řemeslník dosáhnout na co nejvyšší metu a dělat odborné práce na těch nejvýznamnějších památkách, takže zvažoval další studium na AVU nebo na fakultě restaurování v Litomyšli, jenže si díky školní praxi ověřil, že na to, co chce dělat, lepší titul vlastně nepotřebuje. A tak použil své vyložení umělecké jméno a ve 20 letech si založil vlastní živnost: Umělecké štukatérství Oliver Braun.

Školu ale tak úplně neopustil. Poslední čtyři roky měl na starosti praktickou část výuky v dílně, aby si sám

mohl vychovávat studenty, budoucí zaměstnance. Pod rukama mu jich za tu dobu prošlo 12 a někteří z nich pro něj dnes už skutečně pracují.

Od letošního školního roku se navíc pustil i do teorie. „Učitel, ‚starý mistr‘ Pavel Janík, oznámil, že bohužel končí, a nikdo ho nechtěl nahradit, tak jsem to vzal já,“ konstatuje s naprostou samozřejmostí v hlase. Momentálně má prý tři nové studenty, do školy dochází učit dvakrát týdně a dohánění si taky pedagogické minimum.

V Tomášské ulici na pražské Malé Straně je tradičně živo. Po kočících hlavách úzké ulice proudí jedno auto za druhým, často s modrým politickým majáčkem na střeše, a mezi nimi brouzdají houfy turistů. V posledních měsících tady ale přibyl ještě jeden prvek vzruchu – jeden po druhém se zpod lešení vyloupávají novotou svítící historické domy patřící českému parlamentu. Na konci září už lešení zakrývalo jen poslední dvě z celkem osmi rekonstruovaných budov a mohli jste si na něm přečíst i podpis autora téhle proměny včetně symbolického

historického erbu: Umělecké štukatéřství Oliver Braun.

„Právě si hrajeme s patinkami, nebaví mě takové ty obyčejné jednobarevné plochy,“ říká Oliver Braun, zatímco svižně šplháme po úzkém lešení, abychom všechny detaily viděli hezky zblízka. „Je to pro nás velký úspěch. Teď o nás ví celá Malá Strana a dostali jsme se mezi velké hráče. Už jsme podepsali smlouvu s americkou ambasádou a jednáme o dalších nabídkách.“

„Oliver Braun je na svůj věk hodně výkonný, umí najít řešení pro různé situace a tomu, co dělá, rozumí i po odborné stránce, takže je radost se s ním v dobrém smyslu slova přít,“ hodnotí spolupráci s mladým řemeslníkem Jaroslav Bezouška, jednatel společnosti

Sans Effort, který má nad projektem v Tomášské technický dozor. „Působím v oboru dlouho a líbí se mi i to, že se dokázal obklopit týmem schopných lidí, často i starších než on sám. Je to ku prospěchu věci, protože se vzhledem k věku má ještě co učit. Ale začíná chápat, že to jinak než s pokorou nepůjde, a to je dobře.“

Ostruhy v oboru si Oliver Braun bude muset ještě vysloužit, ale i díky úspěšné parlamentní zakázce má teď tolik nabídek, že si musí začít vybírat, do kterých se pustí. Zvlášť když jeho firma není zajatý kolos o desítkách zaměstnanců. Do organizačního týmu patří navíc jen jeho starší sestra Kristýna s deseti procentním podílem v rodinném byznysu a nově i druhá, mladší sestra Marie. „Už jsme opravdu rodinný

podnik, hezky se doplňujeme,“ pochvaluje si Oliver Braun.

Vedle svých sester Braun dnes na stavbách koordinuje kolem 50 lidí, na něž na místě dohlíží pět takzvaných partáků a zodpovídají se přímo jemu. Sám už má tolik práce s organizováním rostoucího podniku, který měl loni obrát 12 milionů korun a letos by to mělo být už 40 milionů, že na stavbu zvládá chodit hlavně na kontrolu. „Jasně že mi lešení chybí a závidím těm, které na stavbách potkávám. Pořád tuhle práci беру jako svůj největší koníček, ale je to zvláštní paradox. Něco děláte naplno, věnujete se tomu, abyste něco vybudovali, a když se vám to podaří, už se tomu tolik věnovat nemůžete.“

Většinu času mu tak dnes zabere domlouvání nových projektů a jednání

s památkáři a investory. „Při rekonstrukci historických budov je památkový ústav ten nejvyšší orgán, který rozhoduje o tom, co se s budovou bude dít a jakým způsobem. Pod ním je investor, který má pochopitelně do věci také hodně co mluvit, ale podléhá roz-

jovně. „Koneckonců i proto jsem vytvořil firmu: abychom dodržovali restaurátorské postupy, ale vylepšovali je.“

Svůj inovativní přístup k branži, která vrchol zažila v renesanci, bude v říjnu prezentovat během konfe-

správnými materiály i technikami tvorby omítek. Jenže když někde řeknete strojní omítání, už všichni trnou, o co půjde. Je to boj,“ povzdychne si. „Ovšem pokud mám na omítnutí zámku, na němž se dřív pracovalo 10 let, jenom jeden rok a zároveň to chci udělat kvalitně a krásně, něco se prostě musí změnit.“

Ambice a chuť hýbat notně zaprášeným odvětvím Oliveru Braunovi rozhodně nechybějí. Ve výhledu zhruba pěti let by rád vybudoval holding, který bude zastřešovat několik firem se zaměřením na štukátství, umění i vzdělávání a vytvoří celé portfolio služeb pod značkou Oliver Braun.

„Štukátství je komplexní disciplína, jsme takoví univerzální vojáci. Musíte rozumět zednictví, truhlářství, práci s kovy..., zkrátka všem ostatním stavebním řemeslům, a mít široký rozhled, abyste jim dokázali rozumět a navzájem je zkombinovat. Protože my jsme ti, kdo dodávají stavbám finální podobu, a investora ve finále nezajímá, že ta křivá zeď není vaše chyba, nýbrž zedníků, co přišli před vámi,“ pokrčí rameny. „Chci tohle řemeslo pořád rozvíjet, vrátit mu prestiž. Protože když tu nebudeme, nejenom Praha bude za 50 let ošklivé město.“ **P**

Chci vrátit řemeslu prestiž a rozvíjet ho. Kombinovat staré a nové, měnit zaseté přístupy.

hodnutí památkářů. A s nimi všemi je třeba se dohodnout,“ popisuje často úmorné kolečko, které je nutné oběhnout několikrát, než se řemeslníci skutečně postaví na lešení.

„Spousta věcí ve stavebnictví je zastaralá. A já chci měnit zaseté přístupy stavebních firem i památkářů ke kulturním památkám, vyvíjet nové technologie. Jistě, restaurátorství se vrací k původním technologiím a materiálům a to je správné, ale jde to pak všechno pomalu, a proto je třeba staré a nové kombinovat,“ rozhorlí se trochu bo-

rence STOP, Společnosti pro technologie ochrany památek, které se bude účastnit asi stovka členů památkové péče. V příštím roce by rád aplikoval na projektu rekonstrukce zámku Týnec u Klatov, na němž bude spolupracovat s jedním z velkých hráčů na stavebním trhu, společností Geosan, nové technologie a přístupy.

„Je to obrovský objekt, hodně práce a zároveň málo času. Proto bych právě tady chtěl předvést propojení nového se starým a použít strojní, ne ruční omítání, ale samozřejmě se

Advertorial

Čistíte si zuby správně? Tenhle kartáček to ví

Sonický kartáček Philips Sonicare DiamondClean Smart umí odstranit ze zubů a dásní až 10x více plaku než manuální zubní kartáček a průběžně kontroluje, jestli děláte vše správně.

Můžete si vybrat, jestli potřebujete zbavit zuby pigmentace, nebo plaku, jestli chcete věnovat zvýšenou pozornost dásním, nebo byste rádi provedli šetrnou hygienu jazyka – stačí si zvolit jednu ze čtyř prémiových kartáčkových hlavíc, které najdete v balení.

Philips Sonicare DiamondClean Smart vás také upozorní, pokud při čištění vyvíjíte příliš velký tlak na zuby a drhnete je. Stačí kartáček postupně přesouvat z jednoho zubu na druhý v místě, kde

se zub dotýká dásně, což vám zabere pouhé dvě minuty. A pokud jej navíc propojíte s aplikací Philips Sonicare, můžete vidět průběh čištění na detailní 3D mapě svých út.

Více na www.philips.cz/sonicare